

Brivce trikrat na mesec.

Brivce stane v Avstriji za vse leto 6 kron; zunaj Avstrije 8 kron. — Ne frankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravništvo se nahajata v ulici S. Lazzaro št. 11, II. nadstr. — Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Tone „korenjak.“

{0}

V tistih srečnih starih časih,
Ko se vince „dober kup“ je pilo,
In po cestah starih naših
S „parizarji“ se še vozilo,
So v Hudojužni — prijazni gorski vasi
Štirje vinski bratci pozno v noči pili.

Približala se ura je duhov — polnoč.
In „slabi duh“ takrat imel je hudo moč!
Še korenjak ob uri tej molitvico je molil,
Ko skoz „globoko grapo“ na Grahovo je hodil,
Ker v grapi tej ubil se neki Benečan
In ob uri pozni prikazoval se duh njegov strašan.

Vinski bratci okol mize se vprašati začno:
Kedo od njih ob tej — na Grahovo se upal bo.
Od štirih — samo „Tone korenjak“ vstane:
„V globoki grapi strašijo le miši in podgaoe“.
Piačajte meni vinca pet poličev
In jaz grem — ne boječ se vseh hudičev.

Ta Tone bil je res orjak močan,
V okólici vsem dobro znan.
Korajžno rokó tovarišem podá
V znamenje — da stava zgovorjena — obvelja;
Al vince — seveda le tedaj dobiš,
Mu rečejo — ak' stavo dobro izvršiš.

S koraki hitrimi na pot se zdaj podá
In zatrdi — da se od nikogar strašiti ne dá.
V globoko grapo — tam je že došel
In ošabno v jamo kričati začel:
„Oj Benečan kje si! — sem pridi!
Ak' hočeš, da te Tone enkrat vidi,“

Komaj naš orjak besede te izreče,
Se v jami oglasi nekdo kričeče:
„He, tukaj sem — če ti od mene hočeš kaj,
Tu doli v luknjo k meni se podaj!“ —
Naš Tone strese se, če ravno bil močan,
In začne teči — meneč, da to je Benečan.

Prí „Štefanu“ na Grahovem se Tone še le vstavil.
V izbo — in na peč v kot — zbesnel je planil,
Besede druge z njega nikdo ni dobil.
Kot, da ga „Benečan“ z „globoke grape“ je lovil,
Tresoč po vsem telesu — še, jim dé:
V globoko grapo — nikdo naj ne gré.

Čež uri dve tovariši ostali so prišli,
Ki v Hudojužni s Tonom skupaj so pili,
Seboj pripeljali so star'ga Tomažina,
Ki se nalezal tudi malo preveč vina,
Ter v „globoki grapi“ Tonu se oglašil,
Kar slednji mislil, da ga Benečan je strašil.

Keve.

Sloyenci bežite, Karibaldi je v Trstu!

Nikar se ne smejajte. Kaj niste slišali njegov glas. Bože moj, dajte si vendar dopovedati, kako je do tega prišlo. Prav naravno dragi moji.

Karibaldi, ta namreč kateremu pravijo general — brez komanda — je bil sin pokojnega Jožeta. Jože pa je nosil rudečo srajco in tako ves njegov rogoment. Ta Jože Karibaldi je bil pa jako imeniten mož in general; pri Mentani kjer je tudi naš Polde služil kakor rudečesrajčnik je očetu Jožetu huda predla, kmalu bi mu bil ves rogoment zbežal, ko so zaslišali, da pocijajo zares. Nu tedaj, zdaj lahko veste da če je bil oče Jože general zakaj bi njegov sin Menotti ne bi bil tudi general; to pa še posebno zato ker v Italiji vsi Karibaldi možkega spola so generali na vse večne čase. Ker je pa oče Jože dal vse to kar je imel in kar ni imel ubogajme, se je kralj Manovel usmilil zapuščenih sirot-generalovih ter jim določil »penzijo«. Dragi moji, samo od italijanskih penzijonov je težko živeti posebno generalom in takim ki imajo polno gnezdo v hiši kakor ravno naš Meno-ti, katerega ste videli. Kakor smo zvedeli v Vidmu, je italijanski guvernó že do grla sit teh lenuhov generalov — zato bi se jih rad znebil; Italija jih ponuja zdaj Grkom, zdaj Meneliku ali ker ga menda nikjer ne marajo so prišli zdaj na misel šenkati mu Primorje dol do Dalmacije pa malo tam za Ljubljano. To „italijansko provincijo“, ki jo imajo Lahi že risano na karti in v žepu bodo izročili

PODLISTEK.

Ribničar piše bratu.

J. Skuk.

Dragi muoj brat!

Pruo žau m' je blu, ki nejs biu pršu v nedejlo na žegnovanje damu, k' smuo taku slovejsnu obhajal', namreč k' smuo našga gaspuda Resprestarje žegnoval'.

Kaj taega nej blü še n'kül v naš' vas' kükr je blu tu pasano nedeljo. Da ti buom pa bl natanku popisov s'm küpu ta vlk' popir, vejm de buoš rad prebrau.

Žje v s'buto so nam neručl' gaspüd ž'pan, de murmó kar je muoguče olejpsšet našo vas, de muormo maje nasaditi in tüd bandjere murjo b't po strejhah.

Jest sej vejš muoj brat, sem taku na gustu maje nasadu, de nej blu nič zida od siše vidt, zetä k' jo nejsm biu nič pobejlu

generalu Karabaldu in ravno v Trstu pod melonom bo kronauje novega namestnika „della Regione delle Alpi Giulie“.

Moj Bog, Vi se še vedno čudite in vprašate, zakaj pa je ravno zdaj prišel na „razglaj“ ravno ob obletnici pokojne avstrijske cesarice Elizabete. Bodite no pametni. Ali ni morda v Trstu nad 30.000 laških podanikov »puro sangue«, to je še precejjenih regimentov deželne brambe. In da bi bodoči general in namestnik Trsta in naših laških provincij ne smel ogledati, kje ste z glevo, zakaj pa je šel v Lipico, kakor da si ogleda svojo bodočn konjarko; čemu je obhodil zgornjo okolico kakor da prišteje ovčice svojih vernih podanikov. Jože Grgič v Padričih je že prenotiran za bodočega pretekta; ako le sprejme. Zdaj je odvisno od tréaških in drugih primorskih Slovanov ali mislijo za slučaj, da ostane še naša zemlja živa po 13. novembru, da ali bodo doma pričakali novo italijansko kraljestvo, ali pa da poberejo kodita in potujejo v Sibirijo. Storite kakor vam je orago.

Garibaldinske manevre.

Generalštab je prišel po Bulgariji čez morje v Trst. Prvi dan je bil inšpeccijon po mestu in na governu pod melonom. — Adjutanta Benussi in Bernardino sta razkazala generalu bataljone italijanske mularije. Popoldan so šli obiskat razne »fortezze« v zgornjo okolico. Proti večeru je bil prvi naskok v ulici Sv. Antona. General je vzkazal oblegati trdnjavo »Bienenfeld«

Za devicami so šl' šularji jen šularce gaspud šümošter je j'mü črne špejgle tist' dan, učiteljica pa v klabük' z an'm kürmjem perjesam. Ti so šl tüd narnaprej.

Za temi so pelali pa gaspuda Resprestarje. Dva druga gaspuda sta ga vsak ze en rokav držala, ti so šl tüd narnaprej.

Za temi pa vsa Ribniška gaspuoda, vsak je jimu tist' dan frak, m'gari če so bl' pruočevl' brez pet, samü frak je gjeltov.

Streljal' so pa vse na ž'anü da se je kar Ribnea trjesla. Kadar je vsa ta precejsje šla v erkü so gaspüd tjehand prstoptl' in med mašo so gaspuda Resprestarje žegnoval, in potem ko je bla maše kuončana, so šl spjet vsi nazaj v farovž na kosilü, sevejde jest sm biv tüd povablen z mojo žjano.

Ko smuo kje pršl' je blü žje vse napravlenü miza pr miz', samu ze jst nejblü še nič na miz'.

dokler se ne najé makaronov. Avstrijska straža je gledala in poslušala bombardiranje z granatami: »evviva Garibaldi« — Generalštab se prikaže na balkonu pozdravi gioventu triestino in prosi naj delajo bolj na tiho, ker so že makaroni na mizi. — Avstrijski vojaki so v tej noči od samega strahu zbežali v vojašnico, ker so imeli velik pü pü pred generalom. —

Drugo jutro je bila finta bataglia navale pred Kopro in Piranom. Avstrijsko brodovje se je z rešpektom umaknilo do Pulja.

Pravijo, da je osebni adjutant brigadiere Angelli dobil od lastnega hlapca nekega Furlana par kanonad od zadej in da še danes čuti bolečine. Generalštab je imel »logar« na governu na lesnem trgu. Mayer je bil nabasal v svoj »kanon« toliko polfra, da ga je sam Karibaldi svaril naj gleda kaj dela, da se ne raztrešči.

Drugi dan je general na konju ispiciral »la sua Trieste«. Pred »Evropo« ga spoznajo njegovi barsaglieri ter zaženo velik krik. Natakari se prestraši in prileti iz hotela: Vas giebt's da! Kej je to kričanje; ali so morda gospod »statthalter«? »O, ne ta bo menda njegov naslednik«, odvrne mu eden naših gospodov.

Zadnji atak ali naskok na generala je bil določen pa na večer v novi luki. Tu so bili koncentrirani vsi regimenti. Samo artilerija je čakala na molu sv. Karla. — To vam je bilo upitje in streljanje od spređaj in od zadej. — Mnogo jih je prišlo, da se poslove s posebnim pozdravom: va va in Italia mangiar polenta e lassime in pase, general senza regimento.

in bend'ru mi je biu pa gaspüd ž'pan posudu.

Zvečjer smo tüd belaihtenguo napraul, ker pa nejsm jemu nobene svejče sem nejkej starih obüd' szgal, take k' nejso več duobre za rešjeta.

Drüg dan t. j. t. j. v nedejlo zjütraj, so pršl' na' godei s obžirengo z nemškega, sej vejš tist' k' so bl' pr' spovd sej t' je znanü od basista.

Gaspud ž'pan so mislili žje v Luož telegrafirat po Luoško bando, no so bli pa glüh naš' pršl'.

Ob 9. uri so šl' vsa gaspuoda v farovž, tam so se ranžiral', in k'dar je blu vse vreu so zagudi, sevej guodei so šl narnaprej.

Za gude' so šle d'vice od 50 lejt v bejlem oblejčene, njesle so laboro za laboro samga kislega mlejka; tiste so šle tüd narnaprej.

Spet druga: Zdaj, ko si je nabasal trebuh pojde lahko čez lužo počivat. — Tako so končale Karibaldinske manovre v Trstu. —

Cvenka moč.

Bolj kakor med in fige tržaške,
Bolj kot učene debele knjige kraške,
Bolj nego uljudnost v svetni omiki,
Bolj nego v cerkvi pobožni svetaiki:
Ugaja denar nam v sili veliki.

Ljubljanski posestnik.

Posestnik: Oče, kaj greste na rotovž, imate gotovo posla.

Oče: Da, da, da posla imam, bil je sekutar pri meni. Zdaj nesem dohodke v mestno blagajnico z veseljem ker sem čital v »Narodu«, da naj se obrnemo posestniki za sprejem naših otrok le na rotovž.

Posestnik: Oče upate li, da bodo uživali vaši otroci korist vaših žuljev.

Oče: Gotovo, zakaj pa ne saj je naravno, da se skrbi za Ljubljančane.

Posestnik: Oče, oče vi se motite, dokler se bodemo s tremi biči bičali ne bodo naši otroci imeli zavetja v svojem rojstnem kraju.

Oče: Buzorona mislite, da se mi ne vgoti želja saj so na dan volitve zagotovili.

Posestnik: Oče, obljubiti in podeliti to bi bilo preveč, nam zadostuje obljuba.

Oče: Toraj bi bila za naše otroke edino to koristno, da zapustimo trojne biče poprimemo pa bratovsko staro kra-

Jest s'm biv žje lačn bi biu že rad kej pogriznū no puolej so pa začjel nuost' na mize.

Prva m'neštra je bla v žüp krampir k'der smuo tega pospraul, so prajesl zeroštan krampir, zatem v komašnah krampir, potem okisan krampir, v oblicah krampir, v kozicah krampir, mlejčn krampir, krampir s kislēm jen s sladk'm mlejkam kōkr je k'term pašelu, taku de je blu krampr vrh kramperje.

Polej so začl' nuost mlajkū, namreč: Sladkū mlejku, kislū mlejku, pinenū mlejku, frišnū mlejku, zegrizenu mlejku, topljenū mlejku, mlejku vrh mlejka, mlejku takū in takū.

Kadar smuo vse pospraul' so pa gude' zagudli ano polko, smo šl' pa vsi plesat vsak s svojo. Gaspud Resprestar je šu pa

kovsko navado: ta ni naše krvi tuje je tuje.

Posestnik: Oča ravno danes sem vidil Ljubljanskega otroka za mestnega pometaća.

Oče: Kako je to, saj so vender mestni otroci »telegantni« in »zmožni« naj bi se ne insultirali.

Posestnik: Oče »telegantni« še preveč a tihotapei niso ne prilizovali. Očetova strankarija preganja naše otroke v tujo zemljo.

Oče: Toraj mi stariši tepemo sebe in svoje sinove ter podimo svoje sinove v tujo zemljo. O joj posestniki ljubite vsaj lastno kri!!

Da zabim te?

Da zabim te? — kako sploh to mogoče Bi bilo vendar, resno in kedaj? —

Zatrei v sreč čute one vroče, Kateri zaté le plamté sedaj?

Saj vzela sree si mi, ko v pogledu Le samem združil se je bil pogled. — Poljubov sladkih še v številnem redu Okusil rad tedaj bil čarni med.

Zatorej dekle dvomit mi nikari! Ne plakaj, — upaj! čuj ljubezni glas; Jednakih še trenutkov da podari Pomladi rajске, nama zlati čas.

J. Z. Dévoljub.

Resnično vse.

Lastna prehovala se dimi iz ust,
Lepši duh dije nam svinjska čeljust.

s kühareo; takū jo je vrtiv da je frak ano klafro proč ljetū.

Zvečer pa smuo napregl stare lojterne kula pa smo se pelal' trikratguor jen duol. Jen takū smuo kumplil našo slavnost.

To t' muoram tūd naznant, de naš gaspud imajo strašnū močne žgne. Ko je gorejlū včera j uni vas' pa so šl Resprestar ogenj panat pa se je pri ta zadn šiš ustavū, en plut je biv tam naprej, še tist' je pofrolū.

Zdej pa končam to muoje pismuo in h koncu ti še to dostavim de muoji Katri manka še 14 dni ze poruodt'; buoš pa takrat pršū k' buomo krstil', pa ga buova en par labor popila.

Ostanem tuj brat

Janez Bezgov.

Sin: Oče, zakaj ima pravica zavazane oči?

Oče: Sinko pomni: ima jih zato, da ne vidi krivice, ki se nam Slovanom godi. —

Trst in Čedad.

V avstrijskem Trstu pljuvajo na slovensko zastavo v italijanskem Čedadu pa slovensko zastavo mirno gledajo kako lepe barve ima. —

Tržaški trgovci — ti na slovensko vprašanje — odvrne z grdo psovko.

V Čedadu te pa sam pozdravi in vpraša slovenski in ako se temu začudiš te prav mirno zavrne: Kaj mislite da smo mi kakor prenapeti Tržačani. —

Šiltrot: „Dreifus je oproščen smrti, zdaj grem lahko mirno domov; uboga Sara me že težko čaka!“ **Alfred, Alfred** koliko me že ti staneš.

Na španjski podlagi.

Potovaje po širokem svetu pridem v španjsko vas tam nekje v deveti deželi. V tej vasi so imeli posojilnico. O tej posojilnici sem zvedel to-le: knjigovodja je imel sestaviti letni računski zaključek. Direktor posojilnice dr. Smešnik je vedno trdil, da ima posojilnica 900 gld. čistega dobička. Knjigovodja se je ubijal noč in dan z računom, da bi izkazal omenjeno vsoto kot čisti dobiček. A ni šlo. Dr. Smešnik, ga je zato večkrat karal t r mu dejal: »Saj morate vendar na prste izračunati, da je najmanj 900 gld. dobička«. Pa zguba se je kazala, če je ubogi knjigovodja računil na prste ali na fižole. Konečno je bila posojilnica primorana najeti dva izvedena uradnika iz glavnega mesta, katera sta redivirala posojilnično delovanje vseh let, kar posojilnica obstoji. Na podlagi te revizije sta izkazala 300 gld. čistega dobička. Nekateri pa še celo trdijo, da še 10 gld. ni. Slišal sem celo, da samo 60 gld. Natanko ne mora nihče povedati, ker tiskanega zaključka ni nikjer dobiti, še manj pa je bil ponatisnjen v kakem časopisu.

Kdo je tega kriv, da je dobiček tako majhen? Po mnenju gg. odbornikov bi bil knjigovodja sam, ki ni znal čistega dobička vzeti iz »prazne« vreče. Na Španjskem bi takega knjigovodjo djali na natezalnico ali v »prešo« ali bi ga pa tako dolgo s kleščami za prste ščipali, da bi na vse zadnje moral zapisati svoto 900 kot čisti dobiček. V deveti deželi je pa kaj takega prepovedano, zato so pa povsem mirnega knjigovodjo brečili iz posojilnice brez kacega vinarja nagrade, kar mu je direktor vedno obetal. Vprašam te, dragi

»Brivec«, ali ni tako maščevanje podlo, sramotno, nevredno XX. stoletja. Popravici ti povem, da bi se jaz takemu postopanju strašansko čudil, ko bi se to ne bilo zgodilo v španjski vasi povzročeno od španjskega skozi in skozi smešnega, maščevalnega človeka.

Mož ni vedno ta,
Ki kociine ima,

Gola resnica.

Iz policijske sobe.

(Poslovenil Silvester.)

Komisar: (mestnemu stražniku): »Privedite mi Uršo Čmril iz ječe!« (Stražnik gre in in pripelje imenovano žensko osebo. Stara je kocih 40 let in je male postave. Iz obraza brati ji je neka prekanjena navihanost, katera se pri mestnih pohajalkah pogostoma najde. Lasje sploh niso veliko počesani ter se studno ovijajo okrog glave. Razcapanost obleke prekosi le nesnažnost cele noše, ki se spodaj konča v dve raznobarvni nogavici in dva zgoraj odrezana možka črevlja.)

Urša: »O dobro jutro g. komesar! Oh, moj Bog, oprostite g. komesar, da pridem v tako nerodni obleki; pa ravno sem se hotela spreobleči, ko je prišel policaj in me — — —«.

Komisar: »Lepo vas prosim, bodite tiho in čakajte, dokler ne vprašam. Vi ste se v pretečeni noči zopet potepali po mestnem vrtu. Stražnik Kopicelj vas je tam o polnoči zasačil v družbi nekega delavca Sršena. — Kaj pomenijo takšne reči?«

Urša (z najbolj začudenim obrazom): Jaz?

— Jaz bi se bila potepala? To paje že nekoliko preveč!«

Komisar: »No, no! Saj vas dobro poznamo! Ni prvokrat, da ste se po noči okoli vlačugarili. Toda povedite mi, kaj ste iskali po mestnem vrtu v tako poznamen času?«

Urša: »Glejte gospod komesar, zdaj vam hočem povedati, kako sem se s Sršenom sešla, in ko bodete vse slišali, bodete sami pritrdili: »Uršika, jaz sprevidim, da ste celo nedolžni!«

Komisar: »Odgovarjajte na vprašanje in ne mlatite prazne slame!«

Urša: »Torej dobro. Glejte, moj mož — to vam je pijanec prve vrste. Večer na večer leta v Puzemačkovo žganjarijo, kjer tako dolgo pije, dokler ne pridem po njega. Torej dobro. Včeraj zvečer pa sem si tako le mislila: »Uršika«, sem si mislila, »ti greš po tvojega starega, drugače obleži neumna živina črez noč na cesti in kaj poreče potem zjutraj vsa cenjena soseska, Uršika«, sem si mislila, »sramoto imaš le ti!« Torej dobro, ko grem po moža, pridem tudi v mestni vrt in tam me sreča Sršen«.

Komisar: »Kdo jo pa ta človek Sršen?«

Urša: »Ej - ej! Tega morate vendar dobro poznati. To je tisti človek, ki si išče prenočišča vedno le na prostem, ker ga drugod nima in in ki je še le pred nekoliko dnevi prišel iz ječe«.

Stražnik: »Gospod komisar, to je tisti ničvrednež, s katerim smo že radi pohajkovanja imeli 47krat opraviti«.

Urša (naglo): »To že ni res. Saj mi je on sam še le včeraj pravil, da se je to zgodilo še le 46 krat. — Torej dobro. Ko me sreča, reče mi: »Dober večer, Uršika!« in jaz mu odgovorim: »Bog daj, Sršen!«

Komisar: »Ob kateri uri je bilo to?«

Urša (premišljuje): »Čakajte — — bilo je tako morebiti ob devetih«.

Komisar: »In ob dvanajstih po noči zasačil je vaju stražnik«.

(Zvršetek pride.)

Večna polenta.

Furlan, furlan
Prehudo bolan,
Ob večni polenti
Po večkrat na dan.

Dopisi.

Iz Trsta. Predragi! prosil bi te, da bi pokukal v pekarno na trgu velike vojašnice. Tukaj prodaja naš rojak in obenem se vojskuje za naš slovenski jezik. Sem zahaja mnogo okoličank, med temi tudi mnogo lahonskih škorkolank, ki se tako lepo med seboj pogovarjajo italijanski kakor kake parizanke, ali trde italijanke.

Posebno se čudim kadar pridejo svojimi otroci, seveda po laško in v klobukih me prositi »bombončkov« v gretarski laščini. Tu ti je mati perica ter trda Slovenka, a jezik ima zavrit v italijansko poslovico.

Neki dan sem jih vprašal ali res ne razumejo več slovenski, mi ena reče: Come la vuol che, che la parli šč... che la se triestina, e i miei fioi non voio che ii parli quela bruta lingua«. Tukaj bi opozerili g. Jurizzo, naj obiše te slovenske bolnike in naj še pred smrtjo pripelje na pravo pot. Kakor dušni pastir onih že zgubljenih ovčic, bi imel tudi dolžnost to storiti. Pričakujemo tudi od njega, da nas posluša, ker drugače ga bodo te dušice tožile na onem svetu. (Op. uredništva).

Predragi, kako daleč smo prišli, da okoličankam (seveda naših poštenih mater in deklet, ki tudi narodno čutijo ne valja naše besede) lastni »materni« jezik več ne diši. Rekel sem jim, da po njih žilah teče zelena kri lahonskih peric. Tudi sem jim povedal, da v Dutovljah sta dva osla, ki se zoveta eden Hortiš, drugi Mauroner. Prvega jaše furlanska Marjanca, drugega kalabroška Toneca. Oh kako ste se jezile ter jezno odšle.

»Zvesti rodoljub«.

Iz Šturij na Vipavskem. Dragi Brivec! V naši vasi se je polotil neki Francelj vaše obrti. Brez »patenta« brije ta mojster svetnike v cerkvi in vsak razsoden človek vam bo z veseljem pritrčil, da so se Janez Krstnik, sv. Miha in drugi pomladili vsaj za dvajset let, odkar so prišli v pest Franceljnu. Ko jih Francelj lepo osnaži, ostrga in okrtiči, nalisa jih z neko francozko moko (»puder« ji pravi on) in svetijo se Ti v pravi pravcati rajski milobi. Ako bi prišel slučajno gost iz nebeških višav v vaš lokal, in ako bi se Vam, spretni g. Brivec, kar pa nikakor ni prav verjetno jela roka tresti, tedaj, ljubi moj, spomnite se, da životari tukaj pri nas mož, kateri bi bril še vse kaj drugega.

Šiora Pepea: Kaj pa imajo ti ljudje, koga nek čakajo!

Mož: Kaj ne veš, nov governor pride v Trst, pravijo da je general.

Ona: Molči, molči že bo zopet kak laški lačnenberger; kedaj pa je prišlo sem čez lužo še kaj pametnega!

Škrjanček.

Po napevu: »Škrjanček poje, žvrgoli«.

Živi v S'nožečah mlad škrjane,
Poslušaj ga, moj ljubi Kranj'e,
Sladko prepeva, žvrgoli,
Na čifute preži.

Slovansko deco tam uči,
Da zrnce si pridobi,
A vmes pa poje v kratek čas,
Heilačem dela špas!

Kolesar varen ni pred njim
All heil! kriči pred njim — za njim,
Češ naj pove po svetu vam,
Da so heilački tam!

»O vi vsi, ki mimo greste«,
Vas prosimo, da poveste,
Da tam škrjanček žvrgoli,
All heil, All heil! vrišči!

Vojaško kap'co tud' pozna
Pod njo žari ji zvezdica,
Škrjanček poje beli dan —
Oj, ti zakonski stan!

O'fir, se vé je lepa stvar,
A smola ta, on stane dnar...
Škrjanček stoka in ječi,
O'fir moj, d'narja ni!

Če ti Slovan boš mimo šel,
Škrjanč'k te bo za nemea vzal,
All heil! ti koj zakričal bo,
Da te boli uho!

Škrjanček moj, jaz nekaj sem,
Kar sem in mislim ti povem,
I tebi minul bode maj,
Poslušaj me sedaj!

Če »Brivec« v roke te dobi
Ostrže drobni kljunček ti.
Čopek tud zdrav ostal ne bo,
Ostrigel oj, ga bo!

Uščipovski.

Oblastno krilo.

Lepa Meta, ni za kmeta
Ne za trdega Toneta:
Mehkega moža ji dajte,
Hlače bo nosila — znajte! —

Pod brkasto zvezdo.

Lačen lazi pohajač,
Srajca mu visi iz hlače.
Zračno veho vrh klobuka,
Kaže len, prismojen Luka.

Brezzoba čeljust.

Same čenče in laži,
Baba rada govori;
V slast koščico obglodá
Suha šarka brez zobá.

Pa pustiva te čenčarije! Ne veste ne, kaka radost je prešinila vse vaščane, ko smo čuli, da si je nabavil neki gospod par mlečnih krav. »No, kaj če to!« boste zarentačil v svojo kosmato brado. Seveda ljubi moj, za vas je to vse jedno imali dotičnik v svojem hlevu raze ali krave, a za nas je to zelo važna stvar, kajti dosihdob smo bili molženi mi, odsihmal upamo pa, da se bo vršila ta dobrota na kravah. Pa kaj mislite, g. Brivec, da žive pri nas ljudje samo od jedi in pijače? Kaj še? Rede se večinoma od politike »en—gros« kakor pravijo. Nekaterim se zdi jako čudno, kako je to, da je jela zbijati v poslednjem času občinska »karijola« uprav predpustne burke. No, to uganko se lahko reši. Naša slavna »karijola« je bila vajena taktu terceta. A odkar jo je pustil na cedilu »škant« se mora zadovoljiti z ne baš harmonično uglasbenim duetom, klarinetom izpod »boršta« in pa z »rajbniskim basom«. Kedaj se prekuene ta šmentana »karjola« čez škarpo je samo še vprašanje časa. Zdravstvujte!

Iz Fojane: Dragi Brivec vabim Te, da prideš h nam obrit necega, sicer golega, gospoda. Le poslušaj zakaj:

Neko nedeljo zberejo se štirje Tijanski fantje in gredó v Rutarje. Za to vas bil je nekak praznik. Ljudje so pravili, da so praznovali sveto kožo. Fantje grejo na ravnost k slovenskemu krčmarju Slakoriču. Tukaj v krčmi so zagledali v kotu godeca starega, ki je držal v naročju harmoniko, na obrazu se mu je bralo da mora biti to kaka laška dlaka. Med plesom in godbo pribrenči v krčmo neki črno sukneš s »kano« na glavi, kateremu lahi pravijo: šior vičari. Ko bi trenil prijme ta gospod krčmarja in začne ga po laško oštevati. Mrzlica ga je prijela, ko mu je krčmar po slovonski rekel, da so to fantje napravili za kratek čas. Na to vičari: »Kosa senza pečas, tantiš galiniš di manku tanč pečas di pluj. Zdaj pa je začel krčmarjev sin s tem gospodom. Izvrsten sin mu lje že kako neusmiljeno povedal, da mu rekel gospod: »Taš tu ke tu jaš rižon kome le vače tale štale«. Sin se hitro odreže: E luj šijor vičari kumpanj. Med to ceremonijo so slovenski fantje zapeli par slovenskih pesmi namreč. — Bog te živi Slavenija, Zastava že razvita je, Slovenec sem i. t. d. Zdaj ustane eden slovenskih fantov in reče godecu, da naj zaigra eno slovensko. Kakor mačka na miško skočil je tale vičari k godecu postavil perst

k ustam in reče: Sklave no, sklave no, Dju nuš vardi sklave no; čo Tite suna une opere di romanz, in res slišimo romansko štimo. Razumni fantje so obkolili tega gospoda in okoli njega je sve kričalo »Slovenec sem«, »Slovenec sem« i. t. d. Gospodček prestrašen od Slovenca jo popiha na dom po poti pa je govoril sam med seboj: »Krišt ma tu šeš furlan, kel no va ben«. Slovenci so pa v krčmi govorili. — Bog odpusti mu saj ne ve kaj dela.

ha, ha, ha,

Šikovlje. Pridi na Spodnje Štajersko. Vem, da še nisi potoval tukaj v našem kraju, kjer se nahaja precejšno število kosmatincev in kodrastih kostrunov. Do Pragarskega se lahko pelješ po železnici, potem pa jo kreni peš ob železnici ogerške proge. Ko prideš v prvo vas na levi, Strazgonjeo, stopi v gostilno in trgovino »Gemischte Warenhandlung« g. Stampfla po domače »Štöfnla«. Tukaj se namreč dobi izvrstni »Englisch bitter«, ki je znan daleč na okrog. Hiše gotovo ne boš zgrešil, ker se ti nemški napis že od daleč blišči, da Te kar oči začnejo boleti. Ta trgovca je velik kosmatinec, pri katerem boš imel z britvo in škarjami mnogo dela, a ne vstraši se; z božjo pomočjo ga boš že srečno očistil in osnažil. Plačal Ti bo dobro, saj ima denar, ker prireja »judovske« — pardon! — ljudske shode«. Potem idi od vasi do vasi, našel boš še precej dela, posebno v sosedni vasi Šikóvlje, pri »Jelmanovem Tičetu«. Njegovo domače ime glasiti bi se moralo prav za prav »Edelmann«, t. j. po našem »plemenitaš«. To kaže, da so bili njegovi prestariši, če že ne grofje, pa vsaj baroni ali kaj takega. Potem Ti še priporočam, da obriješ kosmatince, kakor so; Kajneč, Pepič, Ščinkovič, Sobotič, Vihar itd. O vspehu, ki ga bo Tvoje očiščenje imelo, poročal Ti bom prihodnjič.

Logatec. V zadnji števec, ozir v 25 je vže zopet nekaj »Brivec« prinesel iz svoje torbice, namreč pisal je v svojem potovanju po Notranjskem. Res čudovito je v Planini posebno pod starim gradom v jami kjer izvira voda pivka seveda pod imenom Planinšica. Žalibog da »Brivec« ni več po Logatecu hodil kakor sam od pol 11 ure pa okolo 11 ure pa seveda ker »Brivec« vse pove v svoji brivnici kako je potoval, in tudi kako je bilo v Logateci.

Ker se vem dobro spominjati kako je tudi hodil »Brivec« z hlapcem Milošem,

ker mi je pripovedoval da je bilo v začetku vel srpana. ravno tisti večer ko so imeli vojaki deželni brambove št. 5. ponočne vaje.

Kaj bi pa počel »Brivec« ako nebi dobil hlapca Miloša, da bi ga peljal k počitku. Ker pa mi je tudi pravil da sta tudi pri družih dveh hišah klicala, ali žalibog ker je bilo že 10 ³/₄ ure je vže vse spalo, zatoraj ga je hlapec Miloš peljal na kolodvor k g. Gostišu kateri ima sina v Ameriki in hčerko pa doma. Res je da je »Brivec« objavil v svoji 23. števec. da ni res, da ima hlapec Miloš sina ne hčerke ker še oženjen ni.

Sicer pa vemo da bi se rad g. Gostiša oženil ako bi dobil pridno žensko ter 30 tisoč dote, gotovo bi se tudi rad kak drugi ako bi bilo tako. Čudno se mi zdi da »Brivec« ni nič prišel z škatjami in britvami v Logatec, ker jaz vem da bi se gotovo kak pustil briti morebiti za celo leto. No pa naj počaka »Brivec« saj menim, da se bodo vse eno pustili briti.

Za danes zadostuje.

Slavnemu uredništvu „Brivca“ v Trstu.

Letošnje leto v spomladi prinesel je Vaš cenjeni list »Brivec« dopis od Malenedelje v katerem je obdelal dva tukaj bivajoča gospoda. Ker se eden teh gospodov na mojo osebo zaradi tega dopisa glede uljudnosti prav čudno izraža in vede, prosim Vas blagorodni gospod urednik da izjavite ali ste odkar Vaš cenjeni list obstoji od moje strani, ali sploh od kterelega drugega kraja sprijeli.

Zahvaljajoč se Vašemu blagorodji že zanaprej za to uslugo ostajam Vam udani

Anton Božič jun..

Izjava uredništva. Ako omenjena gospoda sumničita, da bi bil dopisovalec onega dopisa g. Ant. Božič jun. se jako motita. Isti dopis smo dobili iz druge roke Gosp. Božič nam ni še nikdar poslal kaki dopis ter ni v nobeni dotiki z našim listom. Torej mir, da ne zvě „Brivec“ o tem.

Letigrami.

Barkovlje. Naš Jože je dobil, tudi premio za razsvetljavo. — Giannastica mu je odstopila svoj »smaco«.

Gorica. »Soča« in »Gorica« ste že davno odprli razstavo »narodnega delovanja«. Dr. Tuma ima lepši pavilon. Sicer ni še vse razloženo.

Gorica. Peter in Gašpar sta najela najvač prostora za razprodajo žajfe in krtač. Ljudje pravijo, da ni nič kaj dober ta izdelek, da bolj maže ko čisti in da požajfana »barva« še bolj zbledi. Gašperju mislijo že odpovedati prostore v Gorici.

Radovedni smo kedo dobi »veliko medajco«.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu dripisujejo, da tekó obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjžice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663,76
"	1893 "	38.245,13
"	1894 "	49.741,66
"	1895 "	88.644,52
"	1896 "	125.448,27
"	1897 "	164.907,79
"	1898 "	261.424,45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji šestkrat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž
v Gorici

Tržna ulica v posloju okrož. sodišča

Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, čevi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurško opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

Prva slovenska trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

v Gorici, pred nadškofijo 5.

Oče, po kaj greste v Gorico?

Moram nakupiti razno železje. Pri Konjedicu & Zajecu dobim najboljša štarska železo, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščenine, razna orodja, štedilna ognjišča, peči, cevi, nagrobne krize. Tu dobim okove za pohištva in stavbe; koroški acalon in Brescia jeklo, razne cimente in kmetijske stroje.

Vse po najnižjih cenah.

Kedor daruje novčič za družbo sv. Cirila in Metoda

pomaga rešiti našo slovensko mladino iz laških in nemških krepelj.

Slovenke pozor!

Kupujte vedno od svojih!

Marija Čokelj Vam priporoča svojo bogato založeno prodajalnico na Korzu št. 8. v kateri dobite po primerni ceni raznovrstno žensko in možko perilo, narejene obleke za gospe in otroke ter razne druge potrebščine za gospe in gospode. Potrežba je točna cene nizke.

Vpoštevajte cenjene Slovenke ta oglas ter kupujte pri domačinih!

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ul'ca S. Catarina št. 9. (Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetjč, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamen in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebuo p. n. gg. hrčmarjem, drežinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobí, ali pa le zelo drago, n. pr. morske ribe, in rake, sveže sadje, fino olje, itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Nikaka skrivnost

Nikaka skrivnost

Nikaka skrivnost

ni več napravljati si vsakdo doma brez vsake priprave in težave izborne likerje (tudi za prodajo), ki stanejo pod polovico cene in sicer se napravijo s pomočjo najboljših ekstratov.

Ekstrakt za napraviti:

5 lit.	Ruskega pelinovca	stane samo	90 kr.
"	Ruma	"	90 "
"	Konjaka	"	95 "
"	Slivovke	"	85 "
"	Alaša	"	75 "
"	Očaka	"	95 "

Franko pošta naročevalca.

Ekstrakte razpošiljam samo proti predplačilu. Zneski se mi dopošljejo tudi lahko v poštnih znamkah ob enem z naročilom. Vsakokrat pridenem navodilo, kako se napravi dotični liker.

Josip Štoka. — Trst.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Gostilna Fran Potočnik

ulica Ireneo st. 1. - TRST - ulica Ireneo št. 1.

Toči pravo domače **istrijsko, dalmatinsko in belo vipavsko vino, Steinfelsko vedno zveže pivo.** Gosta se vsak čas postreže z gorko ali mrzlo jedjo. Vse čedno in zdravo. Postrežba točna. Odprto vedno do polnoči.

Za obilni obisk se priporoča

udani

Fran Potočnik

gostilničar.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Edino pravi Paglianov sirup

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX kri očičajoč. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ni jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelak, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nesprieten vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatljica mora imeti od fabrike depozitirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša štiria kolesa in več drugih vrst koles.

☞ Ceniki na razpolago. ☞

„SLOVENKA“

Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

EDINO PRAVI PALIANOV SIRUP

ki čišči kri

OPOMIN

v interesu lastnega zdravlja.

Pravi Paglianov sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. Girolamo Pagliano iz Florencije (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša drznostjo slepariti občinstvo, češ da je njega sirup pravi. Ali to ri res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdka Girolamo Pagliano v Florencij, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozarjamo Vas na edino tvrdko Girolamo Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18. Vsaka steklenica ali škatljica nosi položeno marko: — na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko Girolamo Pagliano. (To je glavni znak.) Zdaj ste razumeli.

GOSTILNA

☞ v ulica Conti ☞

(za Holtom).

Javljam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak mojih gostov dobro

črno istrsko in dalmatinsko,
belo vipavsko vino.

Točim tudi vedno sveže Dreherjevo pivo v sodčkih in buteljkah.

Lačni želodec dobi v kuhinji potrebna jedila. — Iman tudi prostor za kegljanje.

Priporoča se udani

Mihovil Ribarić.

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bode zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da boljše ustrežem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

☞ „PRI PETELINU“ ☞

Ulica Ghega šte. 7.

Prodajalnica jestvin Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Naše slovenske gospodinje, hišne in druge, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvino za katero si bodi družino; kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Kedor pride enkrat se vrne.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,

trgovec.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalec, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

☞ ulici Stadion št. 20. ☞

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perhac,

lastnik.

